За вікном кричить грайливе місто
Спалахами зоряних вогнів.
Защеміло в серці й стало тісно
Від чужих розмов і голосів.

Де ти, рідна мово веселкова,
Дзвінко-журавлина, голосна?..
Подумки цілую кожне слово,
Що цвіте розмайно, як весна.

За тобою — світу-пересвіту,
Та без тебе пустка і сльота.
Відцвісти я можу, відхворіти —
Лиш твої глаголили б вуста.

Поможи, як спалахне лампадка
Дня мого останнього колись,
Щоби я до Бога наостанку
Словом українським помолився.
м. Мішкольц 1992 р.